

Lady Lisbeth 3

– Z.Sena ÖZTÜRK · 21 Eylül 2011

"Soğuğa karşı birkaç yudum brendi almaz mıydınız hanımefendi?" diye sordu. "Bir kasım sabahı için bence gayet ılık bir hava , Bay Simon," diye cevapladı Magdalena Monteith.Çizik içindeki gümüş tepsiye konulmuş çatlak çaydanlıkla köşesi kırılmış bardağa bakarak başını salladı."Bir fincan çay çok iyi olur.Size zahmet veriyorum , çok naziksiniz," diyerek.

Elinden geldiğince ev sahibinin ona göstermiş olduğu yıpranmış eski koltuğa rahat bir şekilde oturmaya çalıştı.Albay Dunbar'ın eski püskü mobilyalarla dolu evi Magdalena'nın dikkatinden kaçmamıştı.Bu durum beş parasız ve yardıma muhtaç olduklarını gösteriyordu.

Magdalena en etkileyici gülümsemesini takınarak , "Eminim size bir önceki mektubumda da söz ettiğim gibi , burada neden bulunduğumu biliyorsunuzdur.Ve umarım fikirlerime katılırsınız."

Simon Dunbar içkisini tazeledi ve misafirini yakından süzdü.Bayanın mektubunu hatırlayamadı.Mektubu aldığında Kanada'nın vahşi ormanlarındaydı ve o sırada çatlak bir kızın bekaretini değil ; kendi kellesini kurtarmayı düşünüyordu.Magdalena'nın kaygılı ifadesinden vaftiz oğlu Andre Dunbar ile delişmen kızı Lisbeth Monteith arasında gelişen arkadaşlığı ima ettiğini anladı.Ama bu kaygı boştu.Zaten Andre'ye hiç bir şekilde bu beş parasız kızın çirkin elini tutup evlenme teklif etmesine izin vermeyecekti.

Simon Dunbar söze nasıl başlayacağını bilemezken Bayan Monteith oldukça uzun bir aradan sonra konuşmasına devam etti."Son yıllarda Lisbeth'e karşı oldukça katıydım , fakat sanıyorum sizde hak verirsiniz ki artık onların hamileri olarak görevlerimizi yerine getirmenin zamanı geldi , " dedi."Ve Andre'yle Lisbeth arasındaki bu çocukça ve başıboş ilişkiye bir dur demeliyiz." diye ekledi.

Simon onun lafa devam ederken yüzü kızaracak kadar iffetli bir kadın olduğunu fark etmiş olsa da aklında Magdalena ile ilgili hayaller kurmaktan kendini alamadı.

"En ufak bir adımın felakete...İkimizin de baş edemeyeceği bir kargaşaya dönüşebileceği yaşa geldiler artık."

Simon sessizce , diğer içkilere tercih ettiği cesaret verici amber renkli içkiden bardağına biraz daha doldurdu.Arkasını yasladığında apoletleri neredeyse kocaman kulak memelerine degecekti.Bu defa misafirine daha büyük bir hazla baktı ve konuşmaya başladı.

"Sevgili Bayan Monteith ben incelikten yoksun kaba bir askerden başka bir şey değilim.Bu tarz misafir odası inceliklerine pek alışkın değilim.Müsaade edin birbirimize karşı açık sözlü olalım."

"Sizin azamet sahibi bir bayan olduğunuzdan kuşkum yok , bu sebeple bırakın kartlarımızı açık oynayalım , ne dersiniz?"

Magdalena gözlerini kısarak başıyla onayladı.

"Malesef kader onlara rahatları ve gelecek beklentileri ile ilgili pek fazla seçenek sunmamış.Farklı şartlarda ailelerimizin birleşmesi hayırlı bile olabilirdi.Ama şu an ki şartlara bakarsak ki öylede yapmalıyız.Olayların doğal seyrini engellemek için önlem almamız zorunludur."

Emektar savaş gazisi nefes almak için bir an durdu ve boynunu çıtlattı.

"Buraya kadar hemfikir miyiz?"

"Buraya kadar evet," diye onayladı Bayan Monteith , yüzüne yerleşen rahatlıkla "Lütfen devam edin , " diye ekledi, "ne yapmamızı öneriyorsunuz?"

"Ah evet," diye ekledi Simon.Kendisinde en az Bayan Monteith kadar evliliğe yol açabilecek uygunsuz bir ergen girişimine karşı aynı oranda endişeleniyordu.Bu konuşmadan sıkılmışlığını belirterek biraz sesini yükseltip devam etti.

"Kısacası Magdalena , topraklarımı ve unvanımı geri alacağım.Tabi Andre'de alacak.Eğer düzgün bir evlilik yaparsa...Öyle sanıyorum ki hanımefendi size Kuzey İskoçya'ya olacak naklimle ilgili planlarımı açıklasam iyi olacak."

Magdalena'nın kalbi bir anda hızla çarpmaya başladı.Kabus bitmemişti.
Andre'de İskoçya'ya geliyordu!

~Z.S.

Yorumlarınızı bekliyorum.